

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 13

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομή ἐτησία καὶ προκλήρωνται διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἑσπερίδας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὰ Ἐξωτερικὸν δραχμᾶς 20.
Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρῃ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΚ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1885

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Ο ΑΠΟΘΑΝΩΝ ΠΡΕΣΒΕΤΗΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΑΓΚΙΑΧ ΕΦΕΝΤΗΣ

Ὁ ἀπροσδοκῆτως ἐπισυμβὰς κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην θάνατος τοῦ παρ' ἡμῖν πρέσβειος τῆς Πύλης Γιουσούφ Ἀγκιάχ ἐφέντη, οὗ τὴν εἰκόνα παραθέτομεν ἀνωτέρω, παρήγαγεν αἰσθησιν πολλὴν εἰς τὴν κοινωνίαν μας διὰ τὴν θέσιν ἰδίως ἣν κατεῖχεν ὁ ἀποθανὼν κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις. Σήμερον ὅτε αἱ μετὰ τῆς γείτονος ἐπικρατείας σχέσεις εἶνε μὲν φιλικαὶ κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν τεταμέναι ἐνδέχεται δὲ ἐκ τῆς παραμικρᾶς ἀφορμῆς νὰ ἐπέλθωσι σοβαρὰ ἐπακολουθήματα, ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ ἦτο ἐστραμμένη πρὸς τὸν ἐνταῦθα διπλωματικὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Τουρκίας, οὗτινος ἡ διαγωγὴ ἠδύνατο νὰ ἐπιδράσῃ οὐκ ὀλίγον ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τῶν σχέσεων τούτων. Ἀλλ' ἦτο πεπρωμένον ὁ

ἀτυχὲς διπλωμάτης εἰρηνικῶς νὰ βιώσῃ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, διότι νοσήσας αἰφνιδίως ἀπεβίωσε τὴν 20 φθίνοντος.

Ὁ Γιουσούφ Ἀγκιάχ ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1248 ἔτει τῆς ἐγείρας (1832) καὶ ὑπῆρξεν ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Τζαπάν Ζαδὲ Ὁμέρ Χουλουσή ἐφένδης· νεώτατος εἰσήχθη ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἣ ὁμῶς δὲν διήκουσεν ὅλην τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων, καὶ ὅθεν εἰσηλθεν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν μεταφραστῶν τῆς Πύλης· διορισθεὶς ἀκόλουθος καὶ εἰτα γραμματεὺς παρὰ ταῖς ἐν Παρισίῳ καὶ Λονδίῳ ὀθωμανικαῖς πρεσβείαις, ἐπανῆλθε μετὰ τινα ἔτη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐνθα ἀλληλοδιαδόχως διεκρίθη εἰς διαφόρους ἐσωτερικὰς ὑπηρεσίας· ἀποδημήσας εἰτα εἰς

Εὐρώπην ἐνθα ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ Μουσταφᾶ Φαζλῆ πασᾶ παρέμεινε, κατέγεινεν ἐν τῇ ἐπικνώδῃ του εἰς Κωνσταντινούπολιν περὶ τὴν τουρκικὴν φιλολογίαν καὶ τὴν ἐμφύχωσιν τοῦ νεοσυστάτου ὀθωμανικοῦ θεάτρου ὑπὲρ οὗ καὶ προϊόντα τινὰ τῆς γαλλικῆς φιλολογίας μετέφρασεν εἰς τὴν τουρκικὴν. Διατελὼν μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους διεβλήθη ὑπὸ τοῦ Ρεδίφ πασᾶ καὶ ἐξωρίσθη εἰς Ἀγκυραν, ὅπου ἐπὶ ἐπταετίαν παρέμεινεν, ἄχρις οὗ πρὸς διετίαν ὁ νῦν ἐν Τουρίκᾳ ἀνάσσει ἀνεκᾶλεσεν αὐτὸν καὶ προαγαγὼν εἰς Μπαλίκην διώρισεν κατ' ἀρχὰς διοικητὴν Ρόδου καὶ εἴτα Μιτυλήνης, ὅθεν προήγαγεν αὐτὸν εἰς πρεσβευτὴν παρὰ τῇ αὐλῇ τῶν Ἀθηνῶν. Ἐφερε τὸ μεδζηδιὲ α' τάξεως, καὶ τὸ ὀσμανιὲ β', ὡς καὶ τὸν σταυρὸν τῶν ταξιαρχῶν τοῦ ρωσσικοῦ τάγματος τῆς ἀγίας Ἀννης. Ἀδελφὸς αὐτοῦ εἶνε ὁ ἐν Πετροπόλει πρεσβευτὴς τῆς Πύλης Σακίρ ἐφένδης.

Ὁ ἀποθανὼν ἦτο χαρκτηρὸς ἡπίου, προσηνοῦς, εὐγενέστατος τοὺς τρόπους, ἡγαπᾶτο δὲ λίαν καὶ ἐξετιμᾶτο παρὰ πάντων τῶν διατελούντων μετ' αὐτοῦ εἰς σχέσεις. Διήγεν ἀθωρύβως καὶ ἄνευ ἐπιδείξεως, ἀγαπῶν τὰς ραθύμους ἔξεις τοῦ ἀνατολικοῦ βίου, ροφῶν μακαρίως τὴν καπνοσύριγγά του καὶ οὐχὶ σπανίως τονίζων κατ' ἰδίαν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς πρεσβείας περιπαθῆ τινα μακέν. Συνέζη μετὰ τοῦ υἱοῦ του Γουσοῦφ καὶ μικροῦ δεκαετοῦς θυγατρὸς.

Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, ἀποδοθείσων εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ τῶν τιμῶν τῶν ἀποδιδόμενων εἰς τοὺς φέροντας τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτῆρος. Ὁ νεκρὸς αὐτοῦ ταριχευθεὶς ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως ἐνταφιασθῇ.

Ἐκπληροῦντες τὴν ἐν τῷ ἡμετέρῳ προγράμματι ὑπόσχεσιν καὶ ἱκανοποιοῦντες τὴν πολλαχῶς ἐκδηλωθεῖσαν ἡμῖν ἐπιθυμίαν πλείστων συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν, θὰ ἐκδώσωμεν τὴν πρώτην τοῦ ἔτους

ΦΥΛΛΟΝ ΧΡΩΜΟΛΙΘΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ὅπερ πωληθήσεται εἰς τὰς ὁδοὺς ἀντὶ τῆς συνήθους τιμῆς, διανεμηθήσεται δὲ δωρεὰν πρὸς τοὺς συνδρομητάς.

Κατὰ τὴν παραμονὴν δὲ τοῦ νέου ἔτους πωληθήσεται εἰς τὰς ὁδοὺς ἀντὶ λεπτῶν ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ μόνον τὸ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

λευκῶμα γελοιογραφικόν, περιλαμβάνον εἰς εἰκόνας τὰ κυριώτερα συμβάντα τῆς καθόλου κινήσεως τοῦ λήγοντος ἔτους.

ΤΟ 1885

Σιγὰ σιγὰ χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωμεν, σήμερον μὲ μίαν συγκίνησιν, αὔριον μὲ μίαν ἐλπίδα, μεθαύριον μὲ μίαν ἀπογοήτευσιν ἐπακολουθουμένην ὑπὸ μακροῦ διαλείμματος νάρκης καὶ ἀναλγῆτος ἀδιαφορίας ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα τοῦ ἔτους. Σιγὰ σιγὰ ἐκυλίσθημεν εἰς τὸν κατήφορον μὲ τὰ συλλαλητήρια καὶ τὰς ἀγορεύσεις, μὲ τὰς ἀρειμανίους ζητωκραυγὰς τῶν ἐφεδρῶν, μὲ τὴν παράτονον ἀπήχησιν ἀρρυθμῶν ἐμβατηρίων, μὲ ἐν ζήτημα ἐμπιστοσύνης κάθε τόσον, μὲ τὰς ἀναλλοιώτους σκηνὰς τῆς κοινοβουλευτικῆς βαναυσομαχίας, μὲ τὴν μονότονον ἐναλλαγὴν τῶν εὐηλίων καὶ τῶν συννεφωδῶν ἡμερῶν, μὲ τὰ γυμνάσια καὶ τὰς πλαστὰς μάχας. Τίς οἶδε κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τὰς ἱστορικὰς τοῦ Σεπτεμβρίου ὅτε ἡ θέρμη τοῦ φθινοπώρου ὁμοῦ καὶ τῆς φιλοπατρίας ἐφλόγιζε τὸ αἶμα καὶ ἡ ἐξαφθεῖσα φύσις τῶν ἀτόλμων ἀστῶν ὥργα πρὸς τὰ ἥρωϊκά μεγαλουργήματα, τίς οἶδε μὲ πόσας δάφνας ἔφραν-

τάσθησαν πολλοὶ ἐρχόμενον τὸν ρικνὸν Δεκέμβριον! Ἀλλ' ὁ ποντοταράκτης νιφετώδης μὴν ἦλθε μὲ τὰ συνήθη του ἐφόδια ὡς παροδικὸς ἐπισκέπτης ἡκιστα παθαινόμενος ἐκ τῶν ἡμετέρων συγκινήσεων καὶ προσδοκιῶν, συνεπιφέρων τὸν παγετὸν τοῦ τὸν κατευνάζοντα τὰς ὁρμὰς, τὸν ἀκάθεκτον βορρᾶν τὸν μαστίζοντα τὰ εἰσέτι γυμνά νῶτα τῶν ἐφεδρῶν, τὴν λυσιμέριμον *διακάθαι* ἐνίστε, τὴν μακαριωτάτην τῶν ἀπολαύσεων διὰ τὸ ριγηλὸν γένος τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν τύρβην τῶν παντοίων βιωτικῶν μεριμνῶν ἃς στερεοτύπως προκαλεῖ ἡ προσέγγισις τῶν ἐορτῶν. Δάφνας δὲν ἔφερε ποσὺς ὁ πρεσβύτης εἰς τὴν κάλαθόν του, ἀλλὰ σέλινα, γογγύλια, κράμβας, κρόμμυα καὶ τὰς λοιπὰς φυτικὰς οὐσίας, κίτρινες κατ' ἀπαράβατον τῆς μαγειρικῆς νόμον παρακίθενται εἰς τὴν τράπεζαν συνοδεύουσαι τὸν καλοφημένον κυῶρον τῶν Χριστουγέννων.

Y+Y

Μετὰ δύο ἀπὸ σήμερον ἡμέρας, τὸ ἀπόγευμα τῆς προσεχούσης Τρίτης εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἡ συνήθης καταχθόνιος ὀχλοδοή, οἱ συριγμοί, τὰ κροταλλίσματα, τὰ σαλπίσματα, θὰ προπέμφωσιν εἰς τὴν αἰωνιότητα τὸ 1885.

Ἔτος ἔκτακτον ἀληθῶς καὶ ὄχι ὅπως συνήθως λέγεται κατὰ τοὺς ἐπικηδεῖους ὅλων τῶν ἔτων, ἔτος ἐξ οὗ ἀνεπήδησαν ὅπως ἐκ τοῦ βᾶθους τῶν κατ' αὐτὰς πωλουμένων *boltes à surprises* παντοῖα ὅλως ἀπροσδόκητα γεγονότα, ἐμβαλόντα τὸ ἔθνος ἡμῶν εἰς ἀπερίγραπτον ἀναστάτῳσιν.

Μᾶς εὔρε μὲ εἰρήνην καὶ μᾶς ἀφίνει μὲ κατὰστασιν ἐμπόλεμον· μᾶς εὔρε μὲ τὸν Τρικουπὴν καὶ μᾶς ἀφίνει μὲ τὸν Δεληγιάννην· μᾶς εὔρε μὲ παλαιὰν βουλὴν καὶ μᾶς ἀφίνει μὲ βουλὴν νέαν· μᾶς εὔρε μὲ τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν ἀρθεῖσαν καὶ μᾶς εὐρίσκει πάλιν μὲ τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν εἰς τὴν ῥάχιν. Μᾶς εὔρε μὲ τὸ Πανεπιστήμιον πλήρες καθηγητῶν νεοχειροτονήτων καὶ μᾶς ἀφίνει μὲ τὸ Πανεπιστήμιον πλήρες ἐφεδρῶν. Μᾶς εὔρε περιβαλλομένους ἀγερώχως τὴν τήθεννον τῆς πρωτανείας τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ μᾶς ἀφίνει ῥάπτοντας ἐσώβρακα!

Καὶ ἐν τῷ μεταξύ;

Τὸ ἐπεισόδιον Νίκολσον καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ πυροβολικοῦ ἐκτελοῦσα τὸν ἀγγλικὸν ὕμνον ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Συντάγματος πρὸ τοῦ Ἀγγλοῦ προξένου, αἱ ὑπὲρ τοῦ κ. Δηλιγιάννη λαμπαδηφορίαι καὶ αἱ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικουπῆ φωταψίαι, ἡ διάλυσις τῆς βουλῆς καὶ ἡ 7 Ἀπριλίου, τὸ νέον ὑπουργεῖον, αἱ δύο βουλευτικαὶ σύνοδοι, οἱ δύο βασιλικοὶ λόγοι, ἡ ἐκ τῶν δεσμῶν ἐλευθερία τοῦ καπνοῦ, οἱ πυρετοὶ καὶ οἱ δημοσιογράφοι εἰς τὸ Γκαζοχώρι, ἡ ὑπουργία τοῦ κ. Ζυγομαλά καὶ ἡ μεταρρύθμισις τοῦ ὑπουργείου, οἱ λόγοι τοῦ κ. Γενναδίου, οἱ στίχοι τοῦ κ. Σιγάλα, ὁ παππᾶ Κουβαράκης, ὁ ἐκ Νάξου ἀγορεύων ἱερεὺς...

Δὲν σᾶς φαίνεται ὅτι εἶνε ὅλα ταῦτα ἀπαρίθμησις ἄλλοκότων καὶ φανταστικῶν εἰκόνων καὶ ἀπόψεων ἃς ἀπαγγέλλει μὲ στομφώδη ξενίζουσαν λαλιὰν πλάνης τις κύριος φορητοῦ πανοράματος πρὸς ὁμίλον κεχηνῶτων παιδίων συνωθουμένων νὰ ἴδωσιν; Ὑποθέσατε ὅτι προσφῆτης τις πνεῦμα Πύθωνος κεκτημένος, ὁ κ. Καπετάνος ἔστω, ὁ ἀπὸ τῆς ἐξέδρας τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ αὐτὸς ἀγορεύσας πρὸ τινος, ἤρχετο πέρυσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ προέλεγεν ἐν δημοσίᾳ ὁμιλίᾳ ἐν πρὸς ἐν ὅλα τ' ἀνωτέρω γεγονότα ὧν ἐμνήσθη καὶ ὅλα ὅσα παρέλειψα ὡς πασίγνωστα. Τίς θὰ παρεῖχε πίστιν εἰς τόσον παραδόξους προφητείας; Ποῖον σαπρὸν μῆλον θὰ ἔμενεν εἰς τὰς καλὰθους τῶν ὀπωροπωλῶν καὶ δὲν θὰ ἐπιπτεν ἐπὶ τῆς ῥάχους τοῦ μάντεως τοῦ προλέγοντος τοιαύτας ἀναστατώσεις;

Y+Y

Ἀλλὰ τὸ ἔτος λήγει τῶρα χωρὶς καμμίαν νέαν ἐκπληξιν